

WIKIPEDIA

Monade

Het woord **monade** komt van het Griekse woord *μονάς* ('eenheid') afgeleid van *μόνος*, dat één, alleen, uniek betekent. Het woord heeft verscheidene betekenissen in filosofische, muzikale en (informatie-) wetenschappelijke contexten.

Bij de pythagoreërs (volgelingen van Pythagoras) was de monade het eerste ding dat 'was'. De monade bracht de dyade voort, die de getallen baarde. De nummers kregen punten, die de lijnen voortbrachten. Uit lijnen kwamen tweedimensionale entiteiten voort, die lichamen vormden. Uit de lichamen ontstonden de vier elementen aarde, water, vuur en lucht waaruit de rest van de wereld is opgebouwd. De monade was dus een centraal concept in de pythagorese kosmologie, die ervan uitging dat de wereld - letterlijk - opgebouwd was uit getallen. Dit wordt gesteld in het werk van Diogenes Laertius: *Over het leven van vooraanstaande filosofen*.

Ook Leibniz (1646-1716) hing een vorm van monadisme aan in diens werk de *Monadologie*.

In de theosofie van Helena Blavatsky (1831-1891) komt de monade (de 'vonk', de pelgrim) overeen met de (jiv)atman, die uiteindelijk in de 'universele overziel' (paramatman, Brahman) opgaat, zonder 'individualiteit' te verliezen. Atman is 'het enige onsterfelijke en eeuwige beginsel in ons' en het eerste van de zeven beginselen in de mens.

Overgenomen van "<https://nl.wikipedia.org/w/index.php?title=Monade&oldid=55978846>"

Deze pagina is voor het laatst bewerkt op 31 mrt 2020 om 23:07.

De tekst is beschikbaar onder de licentie Creative Commons Naamsvermelding/Gelijk delen, er kunnen aanvullende voorwaarden van toepassing zijn. Zie de gebruiksvoorwaarden voor meer informatie.

Wikipedia® is een geregistreerd handelsmerk van de Wikimedia Foundation, Inc., een organisatie zonder winstoogmerk.